

הלו^את ספה סיינן תרלב

לכל מילויים פחותה מארבעה אמות, בשרה, (ו) ומיהו, אין יישנים מהותי *בל ומן (ז) שישי בו ארבעה טפחים. בפה דברים אמורים, בספה גROLה שיש בה יותר על הסקה פסול שבעה טפחים על שבעה טפחים, אבל בספה קטנה (ח) שאין בה (ז) אלא שבעה על שבעה, בין באחצעין בין מן הצד, בשלשה טפחים פסלה, בפהות משלשה (ט) בשרה יייננס מהותי ומטרף להשליט הספה ל凱שעור: ב *אוריין בין בגROLה בין בקטנה שווים. דברין באמצע בין מן הצד בשלשה טפחים פסולה, *בפהות משלשה בשרה ומטרף להשליט הספה (ז) (ו) ואוריין לשנים מהותי: הנה (יא) ורואה שהולך על-פני כל הפה ור' יודח נקבים ר' ספ"ג. וזה דסכך פסול פועל בארכעה ואוריון בשלשה. קינו דגא אין רק בפה שאין בה נקבים ר' ספ"ג. ולא בשער שעור הקשר ספה עם דפנות במוקם אחד, (יז) אבל אם נשאר שער ספה במקום אחד, (טו) רקום הוהוא בשרה, (טו) ואפי (ז) שמהבחן, אם קחבר לו כן בצדדים (טו): ג (ז) 'סכך פסול בחותה מארבעה ואוריון אצל פחותה משלשה, אין מטרפים לפסל. *הלהן, אם אוריון שלשה במקום אחד, אפלו מעט בסכך פסול, פשר. והני מלי בספה גROLה, (ח) אבל בקטנה שאין בה אלא שבעה על שבעה, אם יש בין שניהם שלשה טפחים, מטרפים לפסל: ד יiams יש סכך פסול שני טפחים ויעוד סכך פסל שני טפחים ואוריון פחותה משלשה מפסיק בינייהם, (יט) יש להסתפק אם שני

ר קירין ותורבן
שם פלארי פלארים
ו פלאר ז'ראם פלאר
ויש ח מילא רופא
קספה רטלמייד ע
רב יוו רשם בוגרא
ויבן ציירן רוקה
שם וחותמת
ויראנדר שם פלאר
ב גראט שטן גראט
הארט

פאר היטב

וְנַפְשָׁלִיל יַעֲמֹד כְּפֶלֶר פֶּקַד, מ"א: (ב) וְאֵין לְשָׁכַב. נָא דָחִימָר אַדוֹר פְּסַכְּ-פֶּסֶל
וְנַפְשָׁה קַטְנָה לְעֵצָן: שְׁנִים תְּחִפְיִין, וּכְן לְעֵצָן סַחְ בְּרוֹלָה פְּסַלְלָה וְפֶכְדָּה
וְאַפְרָקָתָה. טְעֻמָּה, שְׁבָאִיר לְעֵצָן טְבִי הַתְּקִסְפָּק בְּפֶקַד כִּמהֵר שְׁגָה
וְנַפְשָׁלִיל: (ג) שְׁמַחְבָּחָן. עַמְּנָטוֹר וְתְּמָבָא דָם שָׁלַב בְּרַבּוֹת וְנַפְשָׁלִיל הַולְּבָש
וְנַפְשָׁלִיל: (ד) אַרְכָּה פְּסַולָּה כְּלָבָא בְּכָל אֵד אַלְאָן וְבְּחַדָּה, וְאֵם הַבְּסִיל הַולְּבָץ לְזַעַם, אַם
אַרְכָּה שְׁעוֹר סַחְרָה פְּשָׂר שָׁם, אַם יְשַׁחַד חַרְמָן מְרַיְּן מְדֻרְן הַגְּזָעִי עַד סָוף פֶּכְדָּה

משנה ברורה

ריבכבה רוחוק ממנו שלישת טפחים, (ז) אין מctrפין: (ח) ומיהה,
אלא ישותם תחתיו כל זמן וכו'. וזהו לומר, דארך התספה בלה
מכל מקום אוות המקום פין שהואר ארבעה טפחים
והוא מוקם חסוב לעצמו ו אין מתקבש לגבי התספה: (ז) שיש בו
ארבעה טפחים. ואפשר אףלו אם בפניהם התספה אין בו כי אם
שלישת טפחים (ט) וטפח אחד בולט לעדר חזק, אףלו חזי (י) אסור
לישב מוקדם. דאפסו לתספה מתוקמת תשעה ומתקצת ונש בקה פסול פסול
שלישת טפחים, פסולת כל התספה (ט), פין דבי שאלת לה לפסול ליפא
הבשר כתסה ("מ"א). וכן אין לאליה רבה (ט): (ט) בשורה וישנים תחתיו.
בדין שעור רבר מועט, (ט) שיש כמאן דילמא [ט]:
ב (ט) ואין ישנים תחתיו. קא דקמרא אויר מספק פסול בכתה
טפחים ספק פסול באליעצה טפחים, פסב כתיז' עpicם, שפאיו
טהולך וכוכו". קאי אחוות משלישת טפחים. ולענין שלישת טפחים
טהולך וכוכו". עין שם: (ט) שהৎסיק התספה לשיטים. וזהו לומר,
וילגון פסולת כל ספקה. קלייא באבל עד אליא דען ומתקצת:
באה, גנשא רשרו ספקה בקבוקם אחד לעדר דען האמאץ' של ספקה:
שעמבר השני פסול, רהא אין לה כי אם שמי רנטות. (ט) ואם יש
עד מילק החצוץ בשער, דאמראין דען גזיפה עד שם. אבל אם אויר
ואנדר שטבוחין. וזהו לומר, פאומים אף צלק חצוץ שטבוחין גז-
עטוף הנקני והחיצון לרבכש רסכה, דהינו אפסו אין בפנימי לביד
אויר או סקה פסול אין לישב תחתיו לבלי עלא. ובספר בכורי
עין שם: ג (ט) סקה פסול פחות מאובעה ואויר אללו כר'.
ומצטרכן אללו האיר לפסל הסקה מושם דלא עשי שערונו להבדין,
ה טפחים פטור לשון כתירורו, ובזמנים שאין שערונו להבדין,
שם שר שערונו להבדין, דגיס סקה פסול דינו שטבוחין בשלישת טפחים
וז שנגדם שלישת טפחים (ט): ד (ט) יש להטsek וככ' . ולענין אם

היא דרט, אלבָרְטָן רַעֲנָן אֶין לִסְפָּה וּמִתְחַזּוֹת, רַעֲנָן לוֹסְפָּרְטָה קֵי פְּנַצְּרָה הוּא, עַכְלִיל;

(3) לְבָנְלִימָן. נִילְדָּם הַגְּדוֹלָה אַפְּקָה בְּגַעַן שְׁלָמִים אַעֲשֵׂי שְׁלָמִים בְּשְׁלָמִים דַּרְאַי אַתְּ פִּיסְלָה אַאֲבָב יְשַׁבְּמַלְטוֹ וְדַיְעָה וּפְסָסְפָּס בְּפָהָר דַּרְאַי, וְאַזְמָה אַעֲקָה לְמַעַלָּה. וְלַמְשָׁה בְּסַפְיָה לוֹ קָרְהָה, עַלְיָה שְׁאַלְיָה נְבָשָׁה מְנֻפָּה גַּם, פִּינְמָה דְּגַבְּהָה רְזַקְעָה גַּטְעָה גַּטְעָה לְמַטְרָפִין, וְלָא אַקְרָנוּ מְבָטָה וְלָא דָּחַד לְמַחְמִין, מַאֲ, גַּיְשָׁה: (2) אַלְאָה זָה. אַנְטָנוֹן, וְנַפְלָה יְשָׁה כְּהָ טַיְמַנְחָה וְסַבְּהָ קְסָלָה וְסַבְּהָ פְּסָולָה. פְּנַן דְּבַי שְׁקָלָה לה

באור חלמה

בנה: * כל מון ש"ש בו ארכעה טפחים. ואם הינה גור רבקה ד' טפחים אפמא רקסלטלא. ארכ' אל-ט' שלא חכמי לפקה אלא כי טפחים פסלה. ומלוי לה בקסל היינא מן טפחה דרבין קסלה גמורא דר' יודען. ויען פלטנ-ארברטש בשם מהאו רפקיי גזביה גזביה. ובאלאג' גזביה אלוי קרזביה גזביה מהן לא לאלא קב' שדר גזביה. * אדר' זבר. בין אין נבד בשלשה טפחים פסלה. שבר אין כאן דין ולסקה. רבקה לא שיך לופר דלון עזקה ביזון שאצין ביאן אל פורר: * בפחות מושלשת בשורה ומאנדרך וכיו'. ואקוריון ליבור רומי בקטנות: * ואין יהונימ פחרונו. הא כדרין אכליה. ותקב' שנה בכל מקומות. משות דביה אסדר אפללו צראוי מה שאין כן באכילה נחזרוינט. ווין זה הוא נטמן בז'ום הוא באקלען או מן תד. ומשמע בברא דה' פאמירין אין ישנים פהען הו מדורוינט. רקעלה הנטרא שם זም איכא מיד רדאצטוטס מטדור והוא עצמי אינו קשר. ומשני שם. עז שם: * חלך אס אוניד שרשלטה פזקיות אחד. אפללו מעיטה וט'ו. והא פידן ללך פסול באלרבעה טפחים בטפה גזולה וטפטו בין בקטנות גיבון באירן [שיטות ריב']:

שער הצעין

(3) ולא אמרין ב' רמי ולבוד לסתור מיר זנסון: (ימ) ור' מנו דקאריגון לעיל קבימן טרוכט פעריך יה שפַּעֲנָן אל עדין דקוויאין אין בו ד' טהרים.ames נגשווים גאנזון מאפעריך זנסון דקענינגו אט-פַּעֲנָן הבני. וכחטבי קלישטן אט-פַּעֲנָן' שטושס דהאַפְּעָנָן-אַפְּעָנָן מספקק (זיהו), עיין שם: (יב) ולא פרש מטעם לבוד, דקהאי גזען באט-טשוחת של מוקבות, אפעריך דקענינגו אט-פַּעֲנָן הבני. וכחטבי קלישטן אט-פַּעֲנָן' שטושס דהאַפְּעָנָן-אַפְּעָנָן מספקק (זיהו), עיין שם: (ט) קרא-אש: (ט) ומכל פיקום חמוץ הנטיל פַּעֲנָן פער, פַּעֲנָן דילעה לא אקערין דפַּעֲנָן עקומה¹⁴⁾ ושמן:

חולבות ספה בימן תרלב

ביורים ותוספים

מחיצה גמורה. מайдך, דעת הראי"ש אלישיב (סוכה ב' הלכה פ"ז הע' ס"ד) שאין צורת הפתח מוגילה להפסיק, והרבנן קרליץ (חות שני סוכות עמי ר'כו הסתפק בדרכו, ולמעשה דעתו שיש לעשות מהיצה שרוחבה שבעה טפחים, או להעמיד במנור שבעה טפחים קנים במרקח חות משלשה טפחים זה מוה, ובמה שrisk אפשר לחלק את השnek על ידי צורת הפתח.

ואם גובה המהיצה איןו אלא עשרה טפחים ואינה מגיעה עד הסkr הפסול,只得 בספר מקראי קודש (שם) שאין אומרים בוה דין גוד אסיק, וכן אינה חולקת את הסkr, וכן מבואר בבבורי יעקב (שם) שאין מוחיצה חולקת אלא אם כן היא מגיעה עד הסkr. מאידך, החוויא כתוב (שם ס"ק ד) שם ואופן זה מוגילה מוחיצה חולקת את הסkr, וכן בתב בשווית שבט הלוי (שם, וביח"ס) עד אותן. ובשותית אמריו יושר (שם) כתוב שאם הדופן מגיעה עד גובה הסkr הקשר אך לא עד גובה הסkr הפסול [הגבוה ממטה] חולקת היא את הסkr הפסול, בין שאומרים עליו 'חבות רמי' ומפלילם אותו עד לזכה הסkr הבשר, והביאו בשווית מנתה יצחק (חו"י סי' ס' א'ות ב').

ולענין סוכה קטנה שהמשה או שתה טפחים ממנה כשרים, והתפתח או טפחים הנוראים נמצאים תחת אג שרוחבו ארבעה טפחים, בתבו בשווית אמריו יושר (שם) ובשותית מנתה יצחק (שם) שאם יוניד דופן תחת אמצע הגג, הריחו חולקת את הגג, והסוכה בשירה [וכפי שסבירא ברשי' (סוכה יד, ב' בין לפ' המהרש"א שם) ובין לפ' המג"א (כאז)].

וכלים העומדים כמחיצה כדי להפסיק באמצעות הסkr הפסול, וברעתה האדם ליטלט מושם בתוך ימי החג, דעת הראי"ש אלישיב (סוכה ב' הלכה פ"ז הע' ס"ה) שימושיים להפסיק.

[משנ"ב ס"ק ח]

ספה פסול עילאה טפחים, פיטלת כל הקפה⁹ וכו', עיין באלה ר'קה¹⁰.

(ג) ואם הסkr הפסול בשיעור שלשה טפחים בסוכה הקטנה איןנו נמצאו במקום אחד, אלא במקומות אחרים יש טפח וחצי ובמקומות אחרים יש עד טפח וחצי, כתוב החוויא (או"ח סי' קמד ס"ק ד) שנראה שמדובר בשארה.

(10) שם (ס"ק ג) כתוב, שכן שהסkr הקשר רחב יותר מאשר ארבעה טפחים, הסוכה כשרה, שהרי אף בסוכה שרוחבה איןו אלא שבעה טפחים, די בבר' שיש בה יותר מארבעה טפחים סkr כשר. וכן כתוב החוויא (שם ס"ק ג) סkr פסול שיעיר שארה אבורה טפחים ואין לו מונטר, וכן כתבו דרבנן יעקב (ס"ק ג) ושווית אמריו יושר (חו"י סי' עא). ותוסיפ החוויא (שם), שאף המהרש"א (סוכה ד, ב) שהביא המטהר עצמו נמנך מוחון לסוכה, וכן דעת הגרש"ז אויערבך היליבות שלמה שם ארחות הלכה הע' (ג). ולענין סוכה קטנה באופן זה, נראה מה שכתבנו על השעה י"ז (ס"ק יא).

[משנ"ב ס"ק ז]

אין בו כי אם שלשה טפחים¹¹ וכו', אסור לישב פתקין¹². (ה) דינו כיש דוף שמספרה בין השלשה טפחים לבון הטפה [שבוה הסתפק המג"א], אך אם אין שם דוף שמספרה, אלא רק שכן שתי הדפנות שבעד נמצאות עד למקום הטפה, כתוב ביה"ל

(ד' כל) שמספרה בגין שהנسر נחש בנכער ארבעה, ופסול ואם הסkr הפסול מסkr פחוס משלשה טפחים בתוך הסוכה [עד הדופן] יותר מבחוץ, דرك הגרץ' פראנק (מקראי קודש טוכות ח"א סי' יב) מדברי המשנ"ב בכך שאיןנו נון סkr פסול ברוחב ארבעה טפחים. וכן מבורא רבינו בפונה [זאת רוף יר, ב' ובמאיר] (שם) לעניין נסר הנמע על פתח הסוכה [זאת רוף טוחה ארבעה טפחים] שרך שנבנש הנסר לסוכה קטנה, מהש הוא סkr פסול ברוחב ארבעה טפחים [בצירוף הטפה שמבחן], על ידי דין פסל ג', אך לא בשפחות שלשה טפחים מונדר נמצאים בתוך הסוכה, ובחרי הרטעב"א (שם) סדרה הטענה [זאת רוף יר, ב' ובמאיר] (שם) קמד ס"ק ד' לאגי נסר שלל פחה הסוכה [זאת רוף במאער]. שם אם ורק פחות שלשה טפחים מהנser נמצאים בתוך הסוכה, נחש ברוחב ארבעה טפחים לענין זה [זאת רוף יר, ב' ובמאיר] (שם) סkr פסול בחולל הסוכה אפילו שיעור השוב של שלשה טפחים, והוא מה שביאר הגרש"ז אויערבך (הליכות שלמה סוכות פ"ז דבר הלכה אותן יב) שכך סkr פסול בשיעור ארבעה טפחים אסור לשבת אפילו תחת טפח אחד ממנה, מפני שהוא חלק מ'מוקם חשוב' של סkr פסול, ואם כן הוא הדין בענינו החלק המניע בсосוכה הוא חלק מ'מקום חשוב' של סkr פסול.

(ג) ואם סkr הסוכה בולו כשר, ומגעלו יש נג שנגנש שלשה טפחים על נבי הסוכה, ועוד טפח נטף מוחון למקומות הסוכות, בתב הגרץ' פראנק (מקראי קודש שם) שנראה שאיתו סkr פסול את הסkr מדיין ארבעה טפחים של סkr פסול, ולא חמירו בוה אלא כשהנser המטהר עצמו נמנך מוחון לסוכה, וכן דעת הגרש"ז אויערבך היליבות שלמה שם ארחות הלכה הע' (ג). ולענין סוכה קטנה באופן זה, נראה מה שכתבנו על השעה י"ז (ס"ק יא).

[שעה י"ז ס"ק יא]

קשיים דתפנגן-אבקלים פטפוק ב'ה¹³. (8) והחו"יא בתב (או"ח סי' קמד ס"ק ז) שהמג"א לא סדרה בזאת הכליע שמותר לשבת תחנית, בין שחו"זון חולקת את הנסר אלא הכליע שמותר לשבת תחנית, בין שחו"זון חולקת את הנסר הפסול, וגורמת שמה שמחוץ לחולל הסוכה איןו נחש בחלק מהנטר, וכן כתבו דרבנן יעקב (ס"ק ג) ושווית אמריו יושר (חו"י סי' עא). ותוסיפ החוויא (שם), שאף המהרש"א (סוכה ד, ב) שהביא המג"א אונחלה עמי, יהודה שמותר לשבת תחניות, וכותב עד, שהוא הרין גם בסוכה קטנה שמנוח נסר ארבעה טפחים על גבי הדופן. ופחות שלשה טפחים מונדר נמצאים בתוך חולל הסוכה. והמנdeg למשה וכיון שבtab המשנ"ב והשעה י"ז בלשון אפשרי, מבורא בשווית שבט הלוי (חו"י סי' צט) שהוא להקל דעת החוויא, וכן נקט הגרש"ז אויערבך (הליכות שלמה סוכות פ"ז ארחות הלכה הע' (ג)).

וחורת הפתח שנעשה כדי להפסיק באמצעות הסkr הפסול וחלקו נגין באופן שיש פחות שלשה טפחים בתוך הסוכה, שכחנו לעיל (הע' 6) שמחיצה מוגילה להולג¹⁴, כתוב בספר מקראי קודש (טוכות ח"א סי' יב) שמוגילה להפסיק, וכן כתוב בשווית שבט הלוי (שם), וכן דעת הגרש"ז אויערבך (שם ס"ח) שמן הדין מוגילה להפסיק. אך הוסיף (שם ארחות הלכה הע' 39) שלמעשה יתלו וילך וכור' בזאת צורת הפתח ולחטטו הורה להחמיר לעשות

מילואים

הלוות סבה סיון תרלָא

המשך מעמוד 188

לשבות בסוכתו בשעת הנשימות, ואךobar ברכת לישב בסוכה, ומטעם וה הורה (חווקי חמד סוכה בת, ב) שורשי ארם ליטוש מארץ ישראל למדינה שורדים בה גשים בחג, אם יסודר שם סוכה עם סכך כוה המכין מפני הנשימות, ובכך איןו מחשב שמכניס את עצמו לUMBר שאיתו וכל לקיות המת העוזה.

אכן, בשורת שבת הלווי (ח' סי' סאות א) כתוב שאךobar אל להלה סוכה וז בשירה, מין אין ליחס סכך כוה ולזההכש לעשות נגד הצורה הפושאה של מושת סוכה.

ማיריך, דעת הגנרי קראליץ (חווט שני סוכות פ"ז סי' ג) שיתכן שסוכה זו פטולה, ביןון שסקך וזה מונע את כניסה הנשימות בקביות, וחומרה הסוכה לסוכת קבע, וכן היסטים האגרמי וויס (שווית כמה בשט ח' סי' ט-כ) שטראים דברי הגרים ברנטסדורפר (שם) שסוכה זו פטולה היא.

כשרה, בין ישיד הפסול של סוכה שאין נשימים יודדים להובנה לדעת רית הוא משומש שכך שמנוגנת מפני הגשימות בסכך עבה תעשותה היא בכית, מה שאין כן בסוכה זו, שיש הפרש אויר בין הקנים העליונים והתחתוניים שדרכו אפשר לזראות את הוכבבש [בגו נבלת רוח לסתוכת]. ובן כן אין צורהה כביה כלל, אלא רק געשה בה תחובלה כדי למנוע את כניסה הנשימות [זההיט ביןון דברי דטיז] (ס"י תרלה סי' ב) שסוכה בגדרש כשרה אפילו אם הקש שבגגה מונע כניסה גשימים לכוכבה, ביןין שעמידש אינו נראה כי בית לבלה), ובן דעת הגרשוי אויריך (היליכות שלמה סוכות פ"ח סי' ו) והגראיח קביבסקי (קובץ זד הרשות עט' נא) שסקך זה בשור, והוסטף הגראיח קביבסקי (שם) שיש להקל בויה גם מהמתה זו שאם הגשימות יבואו באלבטן, יוכנס לסוכה דרך הרוחות שבון שני הסוכבים, ורק אין דרך הנשימות לדודת באפון זה. וכתוב הגראיח אלישיב (קובץ תשיבות שם) שמי שיש לו סכך כוה מוחזיב

הלוות סבה סיון תרלָא

המשך מעמוד 192

נמצוא בחלק אחר, כתוב הגרשוי אויריך (חוליכות שלמה סוכות פ"ז דבר הלכה אחרות יטול שטחה בחלק הפטני, כתוב הגרשוי אויריך אהדר מהתיקות יובל ליחס סוכה בסוכה בלבד).

אמנם, לגבי אדרם היושב בחלק החיצון ומפרק ברכת לישב בסוכה, ורשות להוציאו אודם אחר ודוחש בערך הפטני, כתוב הגרשוי אויריך (שם סי') שיטול לחוציאו יורי חובה, אך עלבורה הוא תרתי DSTה, ב酐 שבל אהדר מקרים מצות סוכה במקומו ו/oracha ליקון (ס"י תרגל סי' גג), ומה שכטבון שט). ומ"מ לאיו סוכה שיש לה שלש דנות וסקך פטול ורואה מאכמע החזון הדאמצע על פניו כל אויר הסוכה ומולקה לשיטים, אלא שבל גדי בשער מרדין דונן עוקטה, הסתקפ הגרשוי אויריך (שם סי', ספר הסוכה פסחים והערות אות ג) אם מותר לשני אנשים לאכול שני חולקי הסוכה באורו ומן, ביןין שלומר שניהם יוציאים באפון זה הוא ממש סתירה זה להה, מה שאין כן באפון הניל, שהחקל הפטני של הסוכה בזראי נחשב כסוכה, וההלהה של דונן עוקמה שמכשירה את המקום של החוץן לא נאמורה לפסל מקומות אלא רק להכחיר, וכן ד' סתירה כל גדי לומר שניהם יצאו.

[משורב סי' ג]

בזין ראן פ' ארכעה טפקחים פקר לישן פתקירוטן).

(15) החזריא כתוב (אוריה סי' קמד סי' ד) שעראה שאטור לישון תחתו מפני שחם מעדיפים.

[משורב סי' ג]

כשישין בין פאקיקם שלשה טפקחים¹⁶).

(16) ואם יש חמישה טפחים סכך כשר, ושני טפחים סכך פטול, ושני טפחים איריך, כתוב החכמת שלמה (כאן) שהסוכה כשרה [שהרי אפשר להתעלם מהαιיר, ולהקשר בשארו].

עשוה צל רעל כו' א' אפשר לישון החיה, אך מدين מחיצה, ד' ברכ שיש לבור כדי שתחשב במחיצה ומctrף מקום הדבר להשלים שיעור המחיצה.

[משורב סי' ג]

וינקא פהוילך וכרכזן).

(17) ובאופן שהoirיך אינו על פנו כל הסוכה אלא על פנו רובה, או על פנו שבעה טפחים, הסתקפ החוויא (אוריה סי' קמד סי' ה) האם נחשבים שני העזדים במקומם חלקיים, ואסור לישון בה כשמצא גופו תחת הארץ, או לא (שינוי הולכת סי').

ושיעור ורוחב האיריך שאין לישון תחתו משווה מהלך על פנו במלת כתוב בשווי שלמה חיים (ס"י שמוא-شمט) שהוא אודם לשוכב על צדו והיה כל גוט תחת הארץ, וזרחיה דבריו מכך שלא החבר בטוקסיטים שכשמסוכבים בקנים [זין: פלפוניין], שיש להקפיד להניא חלק מהם לרוחב הסוכה ולא רק לאורך הסוכה, כדי שלא יהיה אויר החמלהך על פניו במלת. מאיריך, האגרחיף שיינברג (קובץ המודעים סוכות עט' תש) כתוב שהשיעור הוא בשהייריך החוצה את הסוכה ראה בבירור גם שימושים על הסכך שבקצהו השני של הוכבה.

[משורב סי' ג]

(ראשל'ז¹⁷).

(18) ואם מיעוט ראשו נמצא תחת הסכך ורומי תחת הארץ, כתוב החוויא (אוריה סי' קמד סי' ח) שתחשב כאילו אינו בסוכה.

[שעה"צ סי' ג]

ומכל פקום סקלק פפנגי גס'ין פשר, רלכבי דילא לא אקריקן רען צקפה¹⁸).

(14) אכן, לשבת בראשו ושולחנו נמצאים בחלק האחור ואילו רוב גוף (4) ואך אם עשאה הנבר עבור עצמו, ולא עשאה ישראל עbor הנבר,

הוניה לשם צינשת, אלא ערך שתודה הוכבה מסוכבה יפה באפון שהויה הסיבור הרבה יותר מרוב, שבכך ניבור שהויה הסיבור לשם על ולא לבנייתה.

הלוות סבה סיון תרלָא

המשך מעמוד צט

[משורב סי' ג]

גיגון גבהת גוים נכ"ה¹⁹).

הלו^אות סכה סימן תרלב תרג

כיאורים ומוספים

לחלוץ טק יד, ובמובואר בגין סוכה ב, א, וברמי שטן, לבואור אין צעריך להציג ליעב זה, שהרי יש להחמיר בטפק והמשום שיטפרק הדואיריה לאחומרא.

[שעה'ז ס'ק ב]

ב) ושיעורם של טפחים מרוחקים במדות זמינה, לדעת החווירא, כתוב בשערון של תורה (שישר המצווה אות זו, על פי הוראת החווירא) שישעורי הסוכה יהו 57 ס"מ ארוך על 50 ס"מ חותב, ובכל הפחות 69.1 ס"מ , ושעור נובה ויהי לא פחות מ- 52 ס"מ . והסיק, שהלול להקל בפחות מזה במעטות עשה דארוריתא. והגירה נאה כתוב (שיעור תורה סי' ג' ס' ק"ט ל') שרוחבה יהי לכל הפחות 57.2 ס"מ , ונובה לכל הפחות 81.66 ס"מ . ולגביו נובח עשרים אמה [שאנן להגביה, ומושערות לחומרה בטפיקים מצומצמים] כתוב שהוא 9.4 מטר [ואף ל庆幸 החווירא, בשחשוער הגודל הוגה לקולא והוא עין דארוריתא, כתוב (או"ח סי' לט ס' טו) שרואין להחדר בשערון הפטון].

[ח' שער כ"ב]

הקי דמברח הוא לעשויה קבוע כמו בלהגלה מצשרים⁽³⁾.

3) וכן לגבי סוכה על גבי סוכה, שגובה הסCKER של העלונה הוא יותר מעשרות אמה מוהארץ, ואף הופנית שמנשכות מהארץ עד הסCKER העלוני גבוחות מעשרים אמה, כתוב בביבה לעיל (ס' תרבח סי' ד' ר' החולונה) שכשרה היא, משום שחדפות המשמשות את הסוכה העלונה אין מתחילות אלא מתקרת הסוכה התחתונה, נמצא שהן פחותות מעשרים אמה, ובן היה אפשר לעשותן באופן עראי ואין מסבירות ברכ'.

[אשנה יט]

השבץ לה ארץ, ונהנו שלג יבש הנזרם אל הארץ ביביריה^{4).}

4) אמם, הב' (softmax) כחוב בעש' תרומות הרשן שמוטה לחבר את הסקר במשמעותו, וצין המשג'ב לעיל (ט' ורכס סיק לה) לדבריו, אכן כתוב בשווי שבט הלווי (ח' ט' ג') שתלוי הדבר אם נטיות על ידי חיבור המטමים עיינ' מת. ובשוו' החלף לר' שלמה (אויח' ט' שם) בתב'. שדברי תוכ' המוחרים בשעה' צאן נאמנו ורק בשמלבד קביעת הסקר במשמעותו הוא גם מק באופן שהשגים אינם נכנים לתוכה כלל, ולפיכך נחשכת היא כוררת קבע ופטולה, ואילו בדבר התרומות הרשן נאמנו באופן שהשגים נכנים לתוכה ניש לעזין אם יש להובייח מסתה' השעה' צ' שלא חביר את עמן הגשמי שלאל סבר כן.

ואנו שלקשורו את הסקר בחבל (שאינו מכלל טומאה) מבואר במשניב לעילו (טי' תרכט ס'יך בו) שמותה, ואין בו חיסרין מצד דורות קבע ביאור הניג' קרייז (פסקי שמות סופות עמי' ל') שבין שאין הדר לבנות בית על ידי קשורה בחותם, אין חשש בקשרות הסקר משות דירית קבע, וכן בתב בשות' שבת הכלוי (שם) שמותר משום שאינו נראה כבית זוראה דעת הגריג' אלישיב (אשר האיש ח'ג פ'כ' א'ות ל') שאין להرك את הסקר למקוםו על ידי קשייחו בחבל, מושום חיסרין של דורות קבע, אלא יש לקשור באופן רפואי או על ידי קשר ענייה, או לחיבור על ידי בירכת החבל בלבד לא קשוחה).

[שעה'ז ס'ק ח]

⁵ ויהי ליטו דגם מרן מודה בנו לדעתם לדברי הרא"ש

5) אולם, החוויא (ארוח סי' קמג סיק ה) כתוב שההרין חלק על זה טוטובר שעריך שניכנו הדוחין לחור חלל עשרים, ובלאו זה הסוכה פסולה וגוף שבסי' קן סי' ד כתוב החוויא שעדרין מורה לדאייש בשעהazz מ"ט בתב טספר שוניה הלכotta (פ"ז) שעת דבריו בס"י קמג כתוב באחורה.

[משנ"ב ס"ק כ]
מצטרפים¹⁷⁾

17) והיינו שהסתפק השוער האם אומרים לבוד לצריך את שני הפסטוליך לאחד כדי לפטלול. ואך על פה שבתב המג'א (ס"י תחק ס"ק ט) לעניין מהיצח שאינה מוגעה לא-ארץ, שהלכה נפסק שאותם לבוד להחמיר ונראה שעניהם יוצאים כאן ס"ק טיג, וכן מבואר במשניב שם (ס"ק ז) ובשניעוץ שם (ס"ק יז) [ושלא כדבר הרמיה שם ס"א], בדעת הפטימי (ס"י טיג) שבמביזו ס"ק א) והגריריו קנטיבטי [קחולות יעקב סוכחה סי' ג] שטפוקן של השיע' הדוא משום שפעלת ההלbold היא שנחשה באילו ונטה הרוחה בדבר אחר, מבואר לעיל (ס"י חיל ס"ק ח) נסתימה זו אינה המשך בכivel למין שנמציא בשני העוזדים, דהיינו לסכך הקשר או הפטול, מבואר בשעה'ע (ס"ק ט), אלא היא כתימתה בדבר אחר שנעשה בידי שמיים על ידי הולכתם למשה מסיני של דין לבחן, ולפקך מפסקה הסתיימה הוא בין שני הטעמים הפטולים לשני הטעמים הפטוליים האחרים, ומונעת את התקורנותם וחיבורם יחד, ואני פוטסלם את הסוכחה. אלא שמי' הסתפק השוער שמא נאמר כאן דין בלבד אחר, שאיתו סותם את חזוח אלא רק מקרב את רוחוקים זה להה, ועל ידו בן נחשב שיש ארבעה טפחים סך פטלול במקומות אחד והערך השלוחן (ס"י ביאר), שטפוקן של השיע' הדוא האם סך פטלול פוטל בשיעור ארבעה טפחים רק כשהוא בול' מוחזר ממש ללא נפסק באמצע, או שגים כשייש אויר באמצעות נחشبם שני החלקים כמחוברים. כל שופטוק האтир אינו בעשור חשוב של שלשה טפחים, ולא הסתפק כלל בדין לבוד להחמיר].

ואף שהסתפק השׁוֹעַ שמא אין אומרים לבוד בין שני הטפחים דפסולם לשני הטפחים الآחרים כדי לפטול את הכהן, כתוב הגריי קנייבסקי (קהילות יעקב שם) שטמים אומרים בלבד מינוחה להקל, כדי שלא יפסול הפסיק האורור את הסוכה. ואך שהקשה על זה הרעיקא (סוכה ז, א) מחייב אין האורור פסול אך אין אומרים בו דין לבוד [להחמיר], כתוב הגריי קנייבסקי (שם) שנமובהר בח' הרשב"א (ערובין ט, א) ששים לומר למד להקל גם במקום שאק אומרים לבוד להחמיר עד תירץ, שכיוון שפעלה הלווחה היא על ידי כך שנחשה באילן נסתם החזה בדבר הנטומת, אך לא מפני הסבר שבעידה מבואר לעיל, מועיל הלבוח ורק לעניין שלא יהיה הפסיק אורור בטובה, אך לא לפטול מושות קירוב הסבר שסביר העודדים, ובענין זה ביאר הנרברן רעלמן (חותם שני סוכות עט', רבכ).

[שעה"צ ס"ק ט]

על כל חוקים לא אזכירן שינא נקבע ועתה בפרק פ' (18).
ולגבי עזים חוקים שפטולים לטיבור החותמים בוגר
ורוחקים זה מזה פחת משלה טפחים, כתוב במשניבר
סיק י) ובשעה י' שם (ס' י' ב') שהכיבידה חדש שדים נה
מנין בלבד, וכמי לצתאת אף לעתה, יראה האודם לה
בוחבר שלשה טפחים. וראה מה שכתבנו במשניבר שם

סימן תרג

דין גבהת הספה

[משנ"ב ס"ק ב]

דילמָרָא אַזְלִין, ובDSL של ביסקון שס' סעיף כו').
 1) אַנְמָן, מְבָאָר בַּבְּיַלְל שֶׁ (דֵּיָה מְרוֹחָתִים) שַׁהְעָם לְחַמְּרִיר לְעֵנֵין
 קָוָתָר מְבוֹרָךְ אֲפִקָּא שָׁאַתָּה אֶלָּא מְדוּרָבָן, הַוָּא בֵּין שְׁפָקָה זוּ אֶם לְשָׁעֵר
 בְּשָׁפְחָה מְגֻנְזָעִים אֲוֹ בְּמְרוֹחָתִים הַוָּא שְׁפָקָה מְחַמְּתָה וְחַרְוָן זִדְעָה בְּלִבְדֵּי
 וְאַיְוּן תְּחַשֵּׁב שְׁפָקָה, וְלֹפְטָר אֵין לְהַקְּלִין בָּו בֵּין שְׁפָקָה וּדְרָבָן. וְלֹפְטָר הָהָרְבָּה
 שְׁוֹבָה הַכְּבָהָה מְעַשְּׂרָתָם אֲנָה שְׁפָלָה נְגַדְּרוֹתִיא בְּרָבִי הַשְׁעָהָרְצָ

הלבבות ספה סימן תרלב טרלנ

ב' פסולים (ב) מצטרפים לפסל הפה:

תרגום דין גביה הפסכה, ובו יי' סעיפים:

א סבָּה שְׁהִיא נָבוֹךְ לְמַעַלָּה (ט) מַעֲשִׂירִים (ב) אַכְמָה, (ג) בְּסֻולָּה, (ד) בֵּין שְׁהִיא גְּדוֹלָה בֵּין שְׁהִיא קָטָנה, בֵּין שְׁמַחְצָות מְגִיעוֹת לְקָדָם (ד) בֵּין שְׁאַיְנָן מְגִיעוֹת, אֶכְלָל עַשְׂרִים בְּשִׁירָה, *אַפְלוֹ כָּל סְכָכָה לְמַעַלָּה מַעֲשִׂירִים, בֵּין שְׁאַיְנָן בְּחַדְלָה אֶלָּא עֲשָׂרִים: בְּקִיחָה נָבוֹךְ יָוֹתֵר מַעֲשִׂירִים (ה) וְרוֹחָזִין (פְּרוֹשָׁה). אַתְקִים קָטָנים עַם הַעַלְלָן שְׁלָמָה) יוֹרְדִים (ג) לְמַטָּה, (ד) אֶם צְלָמוֹן מְרַבָּה מְחַמְּתָן פְּשָׁרָה, *וְאֶם לְאוֹ פְּסֻולָּה: גְּהַפְּתָה

באר היטב

(ה) מטענרים. גופה בת וחט קפואות, בז' (3) בסוללה. דיכת שטחן בגובה כיב צורה לאטומה כדרית גבע ונון בעין ינית עראה, אכל פחוט מעשנים או עלי' פצצתה חנקה בשרה: (ג) למיטה.

באים הלכה

* לא מעליה מעשנרים אמה. צוֹן קמלונה ברורה וקצת־הכשׁין. ומצת
ולכון לנטיק פה שטח שטח בדורם מעתה־היום בדורם ר' מטלחות
הבדודן מאיש בינו־בציתה, לא נס' ואבירים ולא ר' ר' הנבר הוא
בבשיטם, אלא במאע נאצינה שהויש למליטת נטהרול והוא בן לה' שנה או
יותר. עד כאן לשונו. והוא נפקאה לכמה דברים: * אפללו כל סכה
למעלה מעשנרים. עז' בררבו־טש' בסצין שג' אוח ז טפכט: ורואה
מוכרבי קרייף וזריר יונתן ריש צורבן ראמ' מה' בתחלתה למעלה מעשנרים
בקא? מעתנו. גיט' קורוה שיכא מאכל צורות וכו', ונפקאה נס' למגענו.
אנון כל הפטוקים לא חילקו קעה, וכן מפה דיטס בזימנו כי היי דמי
חוללה ערומים. ובספר גאון־יעקב פה בדפי נימא ליפיסר
דאשטעטש טפער. וזריך לו איז קרייף משפט אשורים לאפלה: * ואם לאו
טפטלוח. ואערעליך דפסקין לעיל דמי עאן בחוללה יולד מעדנרים, אפללו
סכה? לחוללה ערומים פשר, וממשמע ואפלו און בסבכ' תחתונה לה' גרא
שעור קדי שחקה אצלה קרחה מספקה פשר. ומושום דנטערין כל דרי
דיסרכ' חמפעים זה על זה, בגין כלם אצלה טרפה מחייבת. ואיסיך סכי' נמי
שבר המור להרצין? עין בידין שארן רוחץין יוזרין לא משיבי פסקה,
כל שאין אלאן אנטה טספמן מחת עצמן במאן דילינגרה דמי
העומצא שחוללה יותר מעשנרים, מה שאין בו בסבכ' פטישיב, וכן סובב
גראן דבשאן אצלה מעה מחייבת במאן דילינגרה דמי. גראה ליל
דבאנן זה אפללו החוץין יוזרין לתוך קול אשל עשורים גאנק פסלן, כל
שחשחטב שלטוצלה בן החוץין הוא יוצר מעשנרים אמתן סאן, ולפי זה
אכלענער לופר דקה בעקט הנטרא גודען יוזרין לתוך עשורים הוא לאשומען
רכבתא דספער. אדם אין עצמן פודה מתקנן אכלען באזן היה פסול:

שיעור הצעין

(ט') בפערו-עקב: (ט') ו/orווש, כי דעכ' ריעון ש'יאח' מש'ב קאל' ש'ניהם ש'ב'ם כמאך' וח'ם בס'כ' פ'ז'ל' (ט' מ'א):
 (ט) ה' ג'נו בחוש'בין ד' א' בע'ות נעד'לן בפק'ם הז'יבן בטפה, ויה'ו הא'בעות ובר'ון זה ב'ה': (ט) ו'על'יך לעני'ן צ'לה' ט'ב'ה' נ'ב'ה' ו'ת'ר'ק'ן ב'ל'א'ט'ה' ט'ב'ה' נ'ב'ה' ח'. ו'בר'ון'ן ב'ס'ער' ח'. ו'ול'ע'ן
 ד' ע' ל' ט'ב'ים ב'ר'ב'ה', וכ'ד'ל'א'ן ב'ס'י'ון ת'ר'לה', צ'ע'ין ו'ז'ק'א' ש'יה'י ט'ב'ה'ים ק'ל'ז'ון'(ט'ז). ו'ה'ס' י'ו'ר ל'ב'ל'א'ט'ה' ט'ב'ה' ל'א'ט'ה' (ט'ז) א'ט'ו'ז'ים ב'ח'ו'ס'ת' בא'ור
 מ'ז'ר'י' ק'ב'ב' ה'פ'א'יר' ק'ס'ט'ה' ש'ז'י' ל'כ'ה'ב'ת'יד'. ו'ז'ק'ן ל'ש'ונ' ק'ר'ב'ה' צ'ל'ק' א' פ'ז'י'ן ק'בו' ו'ג'ר'ב'ה' א' ס'ז'י'ון': (ט) ה'ק'ט'ב' ע'ב'ק'ה' מ'ש'ב' ש'ב'ע'ז' ז'ל'ים', א'ק'ט'ה' ג'ז'ה'
 שא' מ'ד'ר'ת' ק'ב'ע' ז'ב' ב'ד'ר'ת' ע'ר'א' נ'מ'רו'א', ו'ה'ג'נו מ'ד'כ'ה'ב' י'ש'ב' ו'ל'א' ק'ט'ב' י'פ'דו'ו' נ'ש'ית' ר'ב'יכ'ו': (ט) ה'ר'יר' ו'ש'א'ר' פ'ז'ק'ם. ו'ל'א'ו'ה' ל'פ'ה' ז'ה' ק'ו'ה' נ'ס'
 לה'ק'ש'יר' פ'ש'א'ן ב'ק'פ'�ו'ת' מ'ג'יו'ו' ל'ס'ב'ק' כ'ש'ה'ם נ'ז'מ'ל'ים ל'פ'עה' מ'כ', ש'ב'ר'י' ב'ז'ה' לא' ב'ע'ני'ן ש'יה'י' ט'ב'ה'ו'ת' ז'ק'ו'ו': (ט) ו'א'ק'ש'ר' ב'ש'ב'ל' ה'ג'נו'ים נ'ז'ב'ו'ה'ים ש'צ'ל'יק'ם ק'פ'ה'
 ה'ס'ק'ן, ש'ז'ר'יכ'ים ל'ה'י'ו'ת' ז'ק'ו'ו' ו'ע'ב'ס' מ'ש'ל' ב'ית' ש'ל'א' י'ש'ב'בו' ב'ח'מ'ת' ב'ק'ה'ן. ו'ע'ין' ב'ב'ב'יח' ש'ב'ב'ב' ע'ז'ד' ט'ע'ן ק'פ'ס'ל': (ט) ג'פ'ר'א. ו'ק'ט'ב' מ'ה'ט'פ'ו'ת' ו'ת'ב'ר'ן' ד'ב'ל' ז'ה'
 ב'ד'ג'ו'נ'ת', ג'ב'ל' ב'כ'ה'ן, ש'ע'ז' ד'ס'ק'ה' צ'ל' ש'מ' ט'ז'ה' א'ן מ'ת'ו'ה' צ'ד' ד'צ'ב'יד' ל'ה' א'ר'ץ. ו'ה'ק'ט'ן ש'ל'א' י'ג'ב'ע' נ'ג'ר'ר'ם של' ה'ס'ב'ק' ב'א'ק'ר'ים'(ט'ז): (ט) ו'או' פ'ס'א'ל'
 א'פ'לו' צ'ו'ש'ה או'ת'ה א'ר'ע'י' (ג'מ'רו'), ו'ג'ו'ן ש'ע'ש'ה ק'ח'א'ש'ט'ק' א'ר'ע'י' ו'ז'ר'ע' ש'ל'א' נ'פ'לה, ב'ן' ק'ט'ב' ה'פ'ז'ח': (ט) ו'ז'ס'פ'ו'ת' ו'א'ז'ש' ב'פ'ר'ק' ג'פ'א' ד'ז'ר'ו'ן' ד'ג' ג' ע'ז'ד' ב' ו'ב'ס'פ'ה
 ד'ג' ד', ו'וכ'ן ק'ט'ב' הא'וד' ק'ר'ע'ג' ס'פ'ה' ה'ו'ל'יכ'מ'ן מ'ד'ב'ר' ר'ש'י', ו'ר'ק' ה'ס'ב'ימ'ו'מ' ק'א'ז'ו'ו'ז'ים ו'ה'ב'ה' ו'ב'ג'ד'י'ש' ו'מ'א'ב'ר' מ'רו'ד'י' ו'מו'ה'ש', ד'ל'א כ'מ'יא' ב'ס'ק'ב'ן' ו'ז'ה'ל'יט'ו' ד'ג'מ'
 ק'ר'ץ מ'ז'ר'ן כ'ן ל'ג'ז'א' ל'ד'ב'ר' ק'ר'א'ש'(ט'ז) ו'ה'יכ'י' ש'ci'ו' ק'ה'ז'ו'ן צ'ל'מ'ן ג'ב'ה' מ'ש'ב'י' כ'כ'ק' ג'מ'ר' ו'לא' ב'ע'י'ן ש'ר'דו' ל'חו'ק' ק'ל'ל' ש'ל'ר'ים. ו'כ'ה'ה' נ'ק'ט'מ' ק'ה'ב'
 ד'ע'ז'ו'ת' י'ס'ר' 'ל' פ'ס'ק' א'כ'ה'ם, ה'פ'ר'י' ט'ב'ר'ים ד'ח'ק' א'ע'ז'ו' ל'ק'ט'ם ו'ד'ב'ר' ס'פ'ג'ן' א'כ'ה'ם כ'נו' ש'ה'ו' ל'פ'ינ'י', ו'ה'א'מת' ע'ם ה'א'ת'ר'ו'ים ה'ב'ל':

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com